

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1230. Usque Ad Annum 1248

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1764

VD18 90118049

§. 15. Plurium beneficiorum possessio condemnatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66268](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66268)

& reapse ad S. Paulum congregati usque ad illius ædes vix non mille passibus inde distantes pedibus venerunt: ibi se sine palliis, sine cingulis, sine calceis sistebant Legato, & demisse veniam petebant. Dedit hanc ille, sublato interdicto Oxonii Academiam in pristinum statum restituit, & supplicantibus litteras tradidit, per quas cavebat, ne hic casus aliquam infamiæ exprobrationem iis acciret.

§. XV.

Plurium beneficiorum possessio condemnatur.

Ottoni Legato suum decretum de plurium beneficiorum possessione non optime successit. Nam Papa Episcopi Vigornensis dissertatione accepta post initam ea de re deliberationem Legato scripsit in hæc verba: *Ut comperimus, dantur in Anglia Clerici, beneficiorum plurium possessores, quibuscum si secundum constitutionem Concilii generalis ageretur, ob potentiam illorum, quos cognatione attingunt, turbaretur Regnum, & fundendi sanguinis occasio præberetur. Consideramus autem, quamvis scandali vitandi gratia nunquam committendum sit peccatum, bonum tamen faciendum differri eam ob causam posse. Itaque, si decretum contra hos Clericos*

Hist. Eccles. Tom. XX.

U ricos

Sæcul. XIII.
A. C. 1238.Sup. §. 7 ap.
Matth. Par.
p. 394.

Sæcul. XIII. *ricos exequi sine nimio scandalo nequeas, hac
A C. 1238. cura te supersedere volumus.*

*Duboulay
to. 3. p. 164.
Alberic.
p. 561.
Duboulay
to. 3. p. 705.*

Guilielmus Episcopus Parisiensis hoc anno quæstionem de possessione plurium beneficiorum decidi curavit. Contra hanc steterant omnes Theologiæ Doctores, exceptis duobus, in solenni disputatione, in qua illa controversia jam fuerat agitata. Hi duo erant Philippus Greuius Universitatis Cancellarius, an. 1237 sententia sua non mutata mortuus, & Arnulphus, qui eodem anno Episcopus Ambianensis fuit. Philippus erat Doctor & Concionator celebris, sed Religiosis Mendicantibus multum contrarius. Superfunt aliquot ejus sermones.

De altero conventu Thomas Cantipratanus Ordinis Fratrum Prædicatorum ita loquitur: *Anno 1238 eram Parisiis, ubi Episcopus Guilielmus, qui Theologia Professore publicum egerat, Doctores omnes in Senaculum Fratrum Prædicatorum convocavit. Proponebatur ibi quæstio de possessione plurium beneficiorum, & post longam disceptationem facta est decisio, bona conscientia haud posse haberi duo beneficia, quorum alterum quindecim libras Parisienses pareret (hæc summa ducenas propemodum nostræ monetæ libras conficiebat; nam solidus Turonensis decem nostros pretio superabat: & Parisiensis secundum proportionem) ita pronuncia-*

*v. Leblanc.
p. 190.*

nunciarunt Guilielmus Episcopus Parisiensis, frater Hugo Ordinis Prædicatorum, postea Cardinalis, fratres Gauricus & Godefridus ejusdem Ordinis, Frater Joannes Rupellensis Ordinis Minorum: & multi alii Theologiæ Doctores deinde in scholis suis sic statuerunt.

Habemus Guilielmi Parisiensis scriptum continens rationes damnandi possessionem plurium beneficiorum. Fatetur protinus opiniones esse diversas, illamque per complures magni nominis viros licere, ita ut contrarium decidere temerarium videatur. Quæ verba indicant, illam dissertationem fuisse scriptam ante decisionem memoratam, & fortasse priusquam author esset Episcopus. Pergit: *Si quæstio dubia est, dubium ipsum certo demonstrat non esse licitum habere plura beneficia. Nam nemo dubitat, quin sit illicitum exponere se periculo committendi peccatum mortale. Præterea opinio affirmans est illorum duntaxat, qui beneficia plura vel habent, vel habere cupiunt, atque ita in causa propria se iudices faciunt: e contrario sententiam negantem amplexi se obligant, ut nunquam nisi unicum habeant beneficium.*

Ad rationes deinde magis peculiare descendit. Ecclesiasticus proventus datur ad sustentationem illius, qui servit Ecclesiæ; nequit autem servire nisi uni-

U 2 cæ;

Sæcul. XIII.

A. C. 1238.

De Collat.

benef. c. 6.

to. 2. in fi.

Sæcul. XIII. cæ; nec debet habere sustentationem præterquam simplicem: non igitur charitas est, sed cupiditas, quæ duplicem suadet. Plura, quæ tunc simul habebantur, aut petebantur, beneficia vix alia erant, quam Collegiorum sacerdotia & dignitates: plura enim beneficia cura animarum prædita nimis odiosa erant, & nondum multa beneficia fiduciaria vel simplicia dabantur. Cuncta etiam exempla sua a Canonicis ducit author, & ostendit, diversis in Ecclesiis beneficia habentem frustrari intentionem conditorum, certum in qualibet Canonicorum numerum dari volentium. *Hæc plurimum beneficiorum possessio, ait, privat Ecclesiam magno ministrorum numero, & facit, ut ei male serviatur, dum unus sustentationem plurimum consumit. Denique manifestum est, plura habentem beneficia non in eis spiritualia nec functiones, sed temporalia tantum spectare.* Præter emolumentum præfens alia quædam ratio sacerdotia diversis in Ecclesiis Cathedralibus obtinendi desiderium tunc temporis excitabat, nimirum spes Pontificiæ dignitatis per Canonicorum suffragia consequendæ. S. Ludovicus in distributione beneficiorum ex arbitrio suo pendentium scholæ

G. Nangis. Parisiensis decisionem sequebatur: nam
p. 269. Ecclesiastico jam beneficium habenti,
Guar. p. quantumvis docto ac celebri, aliud non
455. to. 5. conferebat.
Beche/ne.

conferebat, nisi prius illud simpliciter & Sæcul. XIII.
 sine pacto recipiendæ pensionis abdi- A. C. 1238.
 casset.

§. XVI.

Ecclesia Anglica.

Thomas Sabaudia Comites quindecim
 suscepit liberos, filios novem, ac
 sex filias, quarum in numero erat Beatrix
 Provinciae Comes, Eleonoræ Anglorum
 Reginae mater. Filiorum quinque Ec-
 clesiasticum amplexi sunt statum: Ama-
 deus ex Carthusiano monacho Episcopus
 Maurianensis; Guilielmus electus Episco-
 pus Valentinus; Thomas Archidiaconus,
 qui, cum ad Episcopatum Laufannensem,
 ac deinde ad Archiepiscopatum Lugdu-
 nensem nequicquam aspirasset, denique
 Joannam Flandriae Comitem sibi nuptiis
 junxit; quartus fuit Bonifacius ex Car-
 thusiano ac Priore Nantuacensi Episco-
 pus Bellicensis an. 1232 electus; quin-
 tus erat Philippus post Guilielmum fra-
 trem suum in Episcopum Valentinum, &
 tandem in Archiepiscopum Lugdunen-
 sem cooptatus. Illa tempestate Princi-
 pes filiis onerati Ecclesiasticas eis digni-
 tates procurare conabantur.

Gall. Chr.
to. 1. p. 323.
to. 2. p. 365.
to. 3. p. 692.
 III 3
Alberic.
an. 1232.
p. 541.

Guilielmus Sabaudus electus Episco-
 pus Valentinus Reginam neptem suam
 visendi gratia in Angliam an. 1236 dela-
 tus,

Matth. Par.
p. 362.
Id. p. 400.